

Posudek na bakalářskou práci:

Tereza Janatková, Erste Generation der RAF in gewählten Medien, IMS FSV UK, Prag 2012, 55 str.

Autorka ve své práci sleduje dějiny RAF, resp. její první generace a reflexi tohoto tématu v dobovém československém tisku (Rudé právo a Práce). První část je výrazně deskriptivní a podává stručné shrnutí známých událostí na základě sekundární literatury. V druhé části se autorka pokouší o interpretaci obrazu RAF a její činnosti ve význačných oficiálních tiskovinách a zároveň podává stručný přehled vývoje tisku v Československu od roku 1948.

Práce se pohybuje na hranici toho, co lze ještě přijmout jako bakalářskou práci. První část je až přehnaně, a v daném kontextu i zbytečně, faktografická. Autorka nedokáže položit jasnou, relevantní badatelskou otázku. Namísto toho již v úvodu práce vrší celou řadu možných témat, které buď svojí obecností nutně přesahují rámec bakalářské práce či jsou pro dané téma spíše marginální (viz např. „Welche Bedingungen gab es im Stammheimer Gefängnis?“, s. 12).

Větší originální badatelský přínos bylo možné očekávat od interpretace dobového československého tisku. Mohlo se totiž vycházet z toho, že téma levicového terorismu, který se ideologicky i symbolicky hlásil ke světu za železnou oponou, bude pro československý oficiální tisk představovat interpertační problém. Jakým způsobem byly v tomto tisku skutky RAF, svojí násilností a intenzitou dalece překračující iluzi pokojné socialistické společnosti, kterou se snažila oficiální média v 70. letech prosadit, reprezentovány? Byly odsuzovány a s jakým odůvodněním? To byly otázky, které měla autorka ve své analýze primárně sledovat (a ostatně právě z tohoto hlediska i rozpracovat v první části ideologii RAF).

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Univerzita Karlova v Praze

Institut mezinárodních studií

Namísto toho se autorka i v tomto případě spokojila s pouhým přepisem a parafrází jednotlivých článků. V závěru samotném je tomuto tématu věnován pouze jeden odstavec (s. 43).

Tento přístup je nutné označit za nevyužitou šanci, a to i vzhledem k tomu, že z parafrázovaných či citovaných textů samotných vyplývá, že oficiální československý tisk vytvořil přece jenom určité pojetí událostí spjatých s RAF (viz např. zmínky v Rudém právu o RAF jako o „anarchistech“). Čtivosti druhé části práce nenapomáhá ani ta skutečnost, že autorka nepoužívá nepřímou řeč a čtenář se tak mnohdy ztrácí ve smyslu i autorství některých odstavců.

Práce T. Janatkové vykazuje bohužel závažné nedostatky. V závislosti na průběhu obhajoby navrhuji hodnocení **dobře – neprospěla**.

Ota Konrád,

Praha, 30.1.2012